

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **České dráhy, a. s.**, se sídlem Nábřeží L. Svobody 1222, Praha 1, zastoupen JUDr. Karlem Muzikářem, advokátem se sídlem Křižovnické nám. 193/2, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 8. 2018, č. j. 62 Af 17/2017 – 663,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 6. 8. 2018, č. j. 62 Af 17/2017 - 663, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 20. 11. 2015, č. j. ÚOHS-S0694/2015/VZ-40276/2015/523/ASo, žalovaný uložil žalobci pokutu ve výši 200 000 Kč z důvodu porušení § 82 odst. 7 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), neboť žalobce s vybraným uchazečem (Pojazdy Szynowe PESA Bydgoszcz Spółka Akcyjna Holding) po uzavření kupní smlouvy ze dne 17. 3. 2011 na plnění veřejné zakázky (dodávka 31 kusů dvouvozových motorových jednotek) uzavřel dne 17. 9. 2012 dodatek č. 4 k této kupní smlouvě (dále jen „dodatek“), kterým bylo změněno ujednání v kupní smlouvě tak, že žalobce nebude oprávněn po dodavateli požadovat smluvní pokutu za prodlení s dodávkou jednotlivých jednotek za dobu, kdy tato jednotka bude žalobcem provozována ve zkušebním provozu s cestujícími, čímž měl žalobce umožnit podstatnou změnu práv a povinností vyplývajících z kupní smlouvy. Tato změna podle žalovaného při použití v původním zadávacím řízení mohla umožnit účast i jiných dodavatelů a tento postup tak mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Žalobce se tedy podle žalovaného dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ.

[2] Proti výše uvedenému rozhodnutí podal žalobce rozklad, který předseda žalovaného rozhodnutím ze dne 5. 12. 2016, č. j. ÚOHS-R412/2015/VZ-47970/2016/321/BRy/EDy, zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II.

[3] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobou ke Krajskému soudu v Brně. Rozsudkem ze dne 6. 8. 2018, č. j. 62 Af 17/2017 – 663, krajský soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[4] Podle krajského soudu je žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, neboť z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, zda předseda žalovaného dospěl k závěru, že uzavřením dodatku došlo k podstatné změně smlouvy, která by za použití v původním zadávacím řízení mohla umožnit účast jiných dodavatelů ve smyslu § 82 odst. 7 písm. b) ZVZ, jak plyne z výroku prvostupňového rozhodnutí, které bylo napadeným rozhodnutím potvrzeno, nebo zda uzavřením dodatku byla změněna ekonomická rovnováha smlouvy ve prospěch vybraného uchazeče ve smyslu § 82 odst. 7 písm. d) ZVZ, čemuž nasvědčuje část odůvodnění napadeného rozhodnutí, aniž by se to však promítlo do výroku napadeného rozhodnutí, anebo zda došlo k porušení obojího, čemuž však rovněž neodpovídá potvrzovací výrok napadeného rozhodnutí. Potvrzován byl totiž pouze závěr ohledně porušení § 82 odst. 7 písm. b) ZVZ, jehož dovození odpovídá i podezření, pro které žalovaný správní řízení se žalobcem vedl. Napadené rozhodnutí kromě argumentace k porušení § 82 odst. 7 písm. b) ZVZ zahrnuje i argumentaci k porušení § 82 odst. 7 písm. d) ZVZ, jež obojí může vyvolat závěr o spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ (a to buď samostatně nebo souběžně, v jednočinném nebo dokonce i ve vícečinném souběhu), přestože podle prvostupňového rozhodnutí se měl žalobce dopustit správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ (pouze) tím, že nepostupoval v souladu s § 82 odst. 7 písm. b) ZVZ. Napadené rozhodnutí se přitom současně odmítá vypořádávat argumenty žalobce k otázce podstatné změny smlouvy vyvolané změnou původního závazku, která by měnila ekonomickou rovnováhu smlouvy ve prospěch vybraného uchazeče, což je právě argumentace ve vztahu k § 82 odst. 7 písm. d) ZVZ. Výrok napadeného rozhodnutí, kterým bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí, jímž bylo shledáno porušení § 82 odst. 7 písm. b) ZVZ, tak podle krajského soudu nemá srozumitelnou oporu v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

[5] S ohledem na předpokládané pokračování správního řízení se krajský soud zabýval též dalšími spornými otázkami věci, k nimž uvedl svá dílčí stanoviska. Krajský soud se zejména ztotožnil s tím, že na posouzení zákonnosti dodatku lze aplikovat znění zákona účinné v době jeho uzavření a tedy i zákaz podstatné změny smlouvy na veřejnou zakázku podle § 82 odst. 7 ZVZ.

III.

[6] Proti tomuto rozsudku podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

[7] Podle stěžovatele je právní posouzení věci krajským soudem v části týkající se nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí nesprávné a nesrozumitelné.

[8] Napadená správní rozhodnutí nevyvolávají žádné pochybnosti o tom, že stěžovatel ve správním řízení shledal nepřípustnost dodatku z důvodu možné účasti jiných dodavatelů ve smyslu § 82 odst. 7 písm. b) ZVZ. Předseda stěžovatele sice ve vztahu k možnosti uplatnění změny ekonomické rovnováhy ve prospěch dodavatele vyjádřil v rozkladovém rozhodnutí právní názor, že by se i v tomto případě jednalo o podstatnou změnu smlouvy na veřejnou zakázku, tímto však již nebyl jakkoliv dotčen závěr, že zadavatel porušil § 82 odst. 7 písm. b) zákona, který pro rozhodnutí ve věci sám o sobě postačoval. O uvedeném závěru současně nejsou důvodné

pokračování

pochybnosti. Nelze hodnotit jako nezákonný postup, v jehož rámci stěžovatel v prvním stupni shledá nepřipustnost dodatku z důvodu možné účasti jiných dodavatelů a předseda stěžovatele se při projednání věci ve druhém stupni s takovým závěrem ztotožní, načež k rozkladové argumentaci žalobce doplní, že podle jeho právního závěru dodatek představuje nepřipustnou změnu závazku též z důvodu změny ekonomické rovnováhy ve prospěch dodavatele. Námitky rozkladu žalobce, které byly z větší části založeny právě na tvrzení, že dodatek byl pro zadavatele ekonomicky výhodný, pak byl předseda stěžovatele povinen v druhostupňovém rozhodnutí vypořádat. Závěr předsedy stěžovatele o tom, že dodatek by byl nepřipustnou změnou závazku též z důvodu změny ekonomické rovnováhy ve prospěch dodavatele, je způsobilý závěr o nepřipustné změně závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku utvrzovat, není však způsobilý vyvrátit již učiněný závěr o možné účasti jiných dodavatelů, který má ve vztahu ke změně ekonomické rovnováhy ve prospěch dodavatele svá specifika. Citovaný závěr předsedy stěžovatele nezpůsobuje nesrozumitelnost jeho rozhodnutí a není důvodem ani pro zrušení prvostupňového rozhodnutí, ani pro změnu (doplnění) jeho výroku.

[9] Stěžovatel je též přesvědčen, že za situace, kdy v prvostupňovém rozhodnutí shledal podstatnou změnu závazku z důvodu možné účasti jiných dodavatelů a předseda stěžovatele se s tímto právním posouzením zcela ztotožnil, bylo nadbytečné, aby se předseda stěžovatele dále nad rámec vypořádání rozkladových námitek podrobně zabýval argumenty zadavatele ve vztahu ke změně ekonomické rovnováhy ve prospěch dodavatele, včetně jím předloženého znaleckého posudku, neboť tento závěr již nebyl pro objasnění stavu věci, potažmo pro přezkum zákonnosti a správnosti prvostupňového rozhodnutí v rozsahu rozkladových námitek potřebný.

[10] Stěžovatel má v rozporu s názorem krajského soudu proto za plně seznatelné, jednoznačné a nepochybné, že v napadených správních rozhodnutích dospěl k závěru o tom, že zadavatel uzavřením dodatku umožnil nepřipustnou podstatnou změnu závazku ve smyslu možné účasti jiných dodavatelů, kteří mohli být odrazeni nejen smluvní pokutou, ale především nemožností dodat řádné plnění ve stanoveném termínu. Stěžovatel nevyločil, že krajský soud mohl shledat jeho právní posouzení nesprávným, neztotožnil se však s posouzením, že by uvedený závěr nebyl z napadených rozhodnutí srozumitelný. Nesprávnost právního posouzení však v nyní řešené věci nebyla důvodem zrušení žalovaného rozhodnutí.

[11] Závěrem stěžovatel namítl, že krajský soud vystavěl své závěry na nepodložených, méně srozumitelných a vnitřně rozporných tvrzeních a své závěry dostatečně neodůvodnil. Stěžovatel považoval za nesrozumitelné a vnitřně rozporné zejména body 31 a 33 odůvodnění napadeného rozsudku, v nichž krajský soud naznačuje, že se předseda stěžovatele nezabýval možným posouzením dodatku jako změny ekonomické rovnováhy ve prospěch dodavatele, přestože skutečnost, že se předseda stěžovatele tímto posouzením k rozkladu zadavatele zabýval, představuje skutečnost, na které krajský soud postavil závěr o nepřezkoumatelnosti žalovaného rozhodnutí. Stěžovatel má za daných okolností za nejasné a nesrozumitelné, z jakých konkrétních důvodů krajský soud vlastně dospěl k závěru, že je druhostupňové rozhodnutí nesrozumitelné, tím spíše v intenzitě mající za následek jeho nezákonnost. Stěžovatel považoval za nesrozumitelnou též tu část napadeného rozsudku, v níž krajský soud formuluje formou závazného právního názoru návod, jak má stěžovatel při novém projednání věci postupovat. Stěžovatel má totiž za to, že krajským soudem v bodě 51 a 55 napadeného rozsudku stanovené povinnosti vyhověl již v rámci rozkladového rozhodnutí.

IV.

[12] Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se plně ztotožňuje se závěrem krajského soudu, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro vnitřní rozpornost

a nesrozumitelnost důvodů, které vedly stěžovatele k formulaci závěru ohledně spáchání údajného správního deliktu. Z napadeného rozhodnutí nelze seznat, jaké části odůvodnění jsou relevantní ve vztahu k formulovanému výroku a jaké nikoliv, ani to, jakou roli při úvahách stěžovatele sehrálo to, že se mylně a v přímém rozporu s předloženými důkazy domníval, že dodatkem byla provedena změna ekonomické rovnováhy kupní smlouvy v neprospěch zadavatele. V některých dalších ohledech však žalobce s odůvodněním napadeného rozsudku nesouhlasil, neboť podle jeho názoru nesprávně vyhodnotil obsah dodatku a jím provedených změn. Na rozdíl od krajského soudu se domníval, že pro posouzení přípustnosti změny smlouvy bylo významné, jaké důvody a okolnosti vedly zadavatele k uzavření dodatku. Otázku přínosů a nákladů dodatku bylo zapotřebí posuzovat z hlediska konkrétní situace, v níž se žalobce v dané době nacházel a důvodů, pro které k uzavření tohoto dodatku přistoupil, tj. s přihlédnutím k bezprostředně hrozícímu a jím nezaviněnému prodlení s dodávkou dvouvozových motorových jednotek, a dále též z hlediska možností, které v té době reálně měl k dispozici. Krajský soud nedostatečně zohlednil okolnosti, které žalobce k uzavření dodatku vedly, a legitimní účel, který zadavatel tímto krokem sledoval. Nezhlednil ani to, že zadavatel se do situace, kterou se uzavřením předmětného dodatku snažil vyřešit, nedostal vlastní vinou, a též to, že jiné možnosti postupu (včetně lpění na textu původní smlouvy) byly z hlediska hospodárného a efektivního nakládání s veřejnými prostředky jednoznačně horší, než ta, kterou zadavatel nakonec zvolil.

V.

[13] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[14] Kasační stížnost je důvodná.

[15] Na úvod Nejvyšší správní soud předesílá, že skutkově i právně téměř totožnou věcí se již zabýval v rozsudku ze dne 27. 2. 2019, č. j. 6 As 255/2018 – 40, jímž zrušil rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 7. 2018, č. j. 62 Af 130/2016 – 453. Tímto rozsudkem krajský soud ve věci téhož žalobce i žalovaného zrušil rozhodnutí předsedy žalovaného ze stejných důvodů jako v nyní posuzované věci, tj. pro jeho údajnou nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost. Nejvyšší správní soud v nyní posuzované věci nemá důvod se od svých dříve vyslovených závěrů odklonit, a proto je přejímá i v tomto rozsudku.

[16] Podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ se *zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nevhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.*

[17] Podle § 82 odst. 7 ZVZ *zadavatel nesmí umožnit podstatnou změnu práv a povinností vyplývajících ze smlouvy, kterou uzavřel s vybraným uchazečem. Za podstatnou se považuje taková změna, která by*
a) rozšířila předmět veřejné zakázky; tím není dotčeno ustanovení § 23 odst. 5 písm. b) a § 23 odst. 7,
b) za použití v původním zadávacím řízení umožnila účast jiných dodavatelů,
c) za použití v původním zadávacím řízení mohla ovlivnit výběr nevhodnější nabídky, nebo
d) změnila ekonomickou rovnováhu smlouvy ve prospěch vybraného uchazeče.

[18] Citované ustanovení je konkrétním vyjádřením obecné zásady, že zadavatel má povinnost uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku v souladu se zadávacími podmínkami a tyto podmínky není ani následně oprávněn podstatným způsobem měnit. Ustanovení § 82 odst. 7 bylo do zákona vloženo novelou provedenou zákonem č. 55/2012 Sb. a reprodukuje výklad pojmu „podstatná

pokračování

změna smlouvy“, provedený Evropským soudním dvorem v rozsudku ze dne 19. 6. 2008, C 454/06 (Presstext). „*Změnu veřejné zakázky během doby trvání lze považovat za podstatnou, pokud by zavedla podmínky, které by umožnily, pokud by se vyskytovaly v původním postupu při zadávání veřejné zakázky, připuštění jiných uchazečů než těch, kteří byli původně připuštěni, nebo pokud by umožnily přijmout jinou nabídku než tu, která byla původně přijata. Změna původní veřejné zakázky může být rovněž považována za podstatnou, pokud značnou měrou zakázku rozšiřuje o služby, které původně nebyly předpokládány... Změna může být rovněž považována za podstatnou, jestliže mění způsobem, který nebyl v podmínkách původní zakázky předpokládán, hospodářskou rovnováhu smlouvy ve prospěch poskytovatele, jemuž byla zakázka zadána*“ (body 35 – 37 citovaného rozhodnutí).

[19] Nejvyšší správní soud se ve vztahu k výkladu ustanovení § 82 odst. 7 zákona o veřejných zakázkách ztotožňuje s výkladem stěžovatele v tom smyslu, že naplnění byť i jediné z podmínek (písmen) uvedeného ustanovení je třeba kvalifikovat jako podstatnou změnu smlouvy, která je nepřijatelná. Nelze vyloučit, že konkrétní změna smlouvy bude podstatnou změnou z několika zákonných důvodů (např. změna, která by umožnila účast jiných dodavatelů, by mohla být současně změnou, která mohla ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky i změnou ekonomické rovnováhy ve prospěch vybraného uchazeče).

[20] Dále je třeba připomenout, že výrok správního rozhodnutí jako jediná jeho část obsahuje autoritativní řešení otázky, která je předmětem řízení, neboť v této části rozhodnutí správní orgán ukládá povinnosti a zakládá práva, mění právní vztahy nebo je autoritativně deklaruje. Pouze výrok správního rozhodnutí vyjadřuje, jakým způsobem v projednávané věci správní orgán rozhodl (srov. např. náleží Ústavního soudu ze dne 21. 7. 2004, sp. zn. II. ÚS 583/2003, nebo rozhodnutí Krajského soudu v Plzni ze dne 8. 11. 2001, sp. zn. 30 Ca 394/99).

[21] Z výroku obou správních rozhodnutí je jednoznačně patrné, že žalobce se podle stěžovatele dopustil správního deliktu tím, že v rozporu s § 82 odst. 7 písm. b) ZVZ dodatkem změnil ujednání v kupní smlouvě týkající se smluvní pokuty, čímž umožnil podstatnou změnu kupní smlouvy, jelikož tato změna by za použití v původním zadávacím řízení mohla umožnit účast i jiných dodavatelů.

[22] Odůvodnění rozhodnutí samozřejmě musí odpovídat jeho výroku. Musí být především jasné, určité a srozumitelné a musí obsahovat důvody výroku, tj. mimo důvodů skutkových též úvahy, jimiž se správní orgán řídil při hodnocení podkladů rozhodnutí a výkladu právních předpisů. V rozsudku ze dne 12. 1. 2006, č. j. 1 As 3/2005 - 44, Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*při zkoumání obsahu náležitostí úředního rozhodnutí – správního či soudního se obvykle uplatní zásada „nadbytečné neškodí“: je-li tedy některá část rozhodnutí informačně bohatší, než být musela, zpravidla to není na závadu a k nadbytečným informacím se nepřiblíží*“.

[23] Prvostupňové rozhodnutí obsahuje v odůvodnění poměrně podrobnou argumentaci, proč podle názoru stěžovatele změna provedená dodatkem mohla za použití v původním zadávacím řízení umožnit účast i jiných dodavatelů. Jedná se o argumentaci, která odpovídá výroku rozhodnutí. Zjednodušeně řečeno má stěžovatel za to, že povinnost platit smluvní pokutu za prodlení s dodávkou (kdy pro řádné dodání byl dodavatel povinen ke každé jednotce zajistit u příslušných správních orgánů i schválení typu a průkaz způsobilosti), byla způsobila alespoň potenciálně odradit od účasti na veřejné zakázce některé dodavatele, kteří nemohli předvídat, že po dobu zkušební provozu jednotek s cestujícími nebude zadavatelem smluvní pokuta vymáhána. K otázce vychýlení smluvní rovnováhy se prvostupňové rozhodnutí nijak nevyjadřuje.

[24] V napadeném rozhodnutí se předseda stěžovatele vyjadřuje v bodě 30 takto: „*pokud by již původní kupní smlouva obsahovala ujednání, které do ní bylo včleněno až dodatečně uzavřením dodatku č. 4,*

pak by další potenciální uchazeči mohli podat nabídku na veřejnou zakázku. Ze strany potenciálních uchazečů bezesporu dochází při rozhodování o tom, zda podat či nepodat nabídku do zadávacího řízení, zejména ke zvážení toho, zda jsou schopni splnit kvalifikaci, dodat předmět veřejné zakázky a zcela jistě posuzují i hledisko ekonomické. S ohledem na poslední uvedené takové ekonomické zhodnocení zcela jistě zahrnuje i úvahu o možném zisku, jehož výše může být ovlivněna i tím, zda byla sjednána smluvní pokuta za prodlení s dodáním, jako tomu bylo v rozhodovaném případě. Pokud se totiž dodavatel ocitne v prodlení a je sjednána smluvní pokuta, je nesporné, že v případě jejího uplatnění dojde na straně dodavatele ke snížení zisku. V daném případě ovšem došlo ke změně, která smluvní ustanovení o pokutě modifikovala, což v konečném důsledku vedlo k tomu, že by na straně dodavatele, který by byl v prodlení s dodáním, ke snížení zisku nedošlo. Za takového stavu ovšem další potenciální uchazeči nemohli na takovou změnu reagovat podáním nabídek. Výše uvedený závěr Úřadu, že za použití v původním zadávacím řízení by změna smlouvy mohla umožnit účast jiných dodavatelů, považují za závěr správný a zcela logický. Z hlediska znění ust. § 82 odst. 7 písm. b) zákona i z hlediska závěrů obsažených v rozsudku Pressetext, se tak i z tohoto pohledu jedná o změnu smlouvy, která je zásadní, a která byla provedena v rozporu se zákonem.“ Z této pasáže napadeného rozhodnutí tedy podle Nejvyššího správního soudu vyplývá, že dodatkem byla podle předsedy stěžovatele provedena podstatná změna smlouvy podle § 82 odst. 7 písm. b) ZVZ, a tento závěr je srozumitelně odůvodněn.

[25] Napadené rozhodnutí tudíž není v této části nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, neboť žalobce je výrokem správních rozhodnutí trestán za správní delikt spočívající v porušení zákazu podstatné změny smlouvy podle § 82 odst. 7 písm. b) ZVZ, a tento výrok má oporu v odůvodnění obou správních rozhodnutí.

[26] Otázku vychýlení ekonomické rovnováhy smlouvy v důsledku uzavření dodatku vnesl do řízení žalobce, který sám označuje za svůj zásadní argument tvrzení, že výhody dodatku jako celku ekonomicky převyšují náklady plynoucí z nemožnosti uplatnit vůči dodavatelí smluvní pokutu za prodlení s dodáním podle uzavřené smlouvy. Předseda stěžovatele poté v napadeném rozhodnutí v bodě 29 dovozuje, že bylo porušeno též ustanovení § 82 odst. 7 písm. d) ZVZ, neboť došlo ke změně ekonomické rovnováhy v neprospěch zadavatele, přestože výrokem rozhodnutí porušení tohoto ustanovení neshledal. Jedná se o srozumitelnou, avšak zbytnou část odůvodnění, která se nevztahuje k výrokové části napadeného rozhodnutí. Takový postup lze obecně označit jako nevhodný, avšak nepředstavuje vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a nezpůsobuje ani jeho nepřezkoumatelnost.

[27] Nejvyšší správní soud tedy neshledal odůvodnění rozhodnutí předsedy stěžovatele ve vztahu k jeho výroku nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost. Krajský soud zavázal stěžovatele k tomu, aby v dalším řízení posoudil a srozumitelně odůvodnil, zda skutečnost, že uchazeči v rámci zvažování účasti v zadávacím řízení nemohli předpokládat specifické řešení, které v otázce prodlení nastolil dodatek, byla až důsledkem změny měnící ekonomickou rovnováhu smluvního vztahu [v případě porušení § 82 odst. 7 písm. d) ZVZ], nebo se jednalo o důsledek přímý, který nastal bez ohledu na výslednou ekonomickou rovnováhu smluvního vztahu [v případě porušení § 82 odst. 7 písm. b) ZVZ]. Z výroku napadeného rozhodnutí, kterému korespondují nosné části odůvodnění napadeného rozhodnutí, je nicméně podle Nejvyššího správního soudu seznatelné, že předseda stěžovatele dovedl, že dodatek představuje podstatnou změnu smlouvy, která by ve smyslu § 82 odst. 7 písm. b) ZVZ mohla umožnit účast jiných dodavatelů, a to i bez ohledu na posouzení ekonomické rovnováhy smlouvy.

[28] Krajský soud tedy v dalším řízení posoudí, zda samostatně ob stojí závěr předsedy stěžovatele, že žalobce naplnil skutkovou podstatu správního deliktu tím, že dodatkem připustil podstatnou změnu smlouvy ve smyslu § 82 odst. 7 písm. b) ZVZ, tedy že by předmětná změna umožnila účast jiných dodavatelů, a to především s ohledem na právní argumentaci stěžovatele v bodu 30 napadeného rozhodnutí a v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí.

pokračování

[29] Jelikož žalobce nebyl napadeným rozhodnutím trestán za provedení podstatné změny smlouvy podle § 82 odst. 7 písm. d) ZVZ, považuje Nejvyšší správní soud za nadbytečné vyjadřovat se nyní k interpretaci tohoto ustanovení. Nebude se tedy vyjadřovat ani k tomu, zda má být při hodnocení vlivu změny na ekonomickou rovnováhu smlouvy posuzována každá dílčí změna jednotlivě nebo by měl být hodnocen souhrnně celý komplex změn, případně zda lze přihlídnout též k hrozící újmě a pohnutkám zadavatele.

[30] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené napadený rozsudek krajského soudu podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud je v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[31] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2019

Mgr. David Hipšr v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Kučerová